галузей права, держава має докласти зусиль й для організаційно-правового завершення системи військової юстиції. Так, до теперішнього часу залишився невиконаним пункт 5 розділу V «Реформа системи органів правопорядку» Коаліційної угоди, укладеної учасниками коаліції депутатських фракцій Верховної Ради України VIII скликання, щодо створення на базі Військової служби правопорядку у Збройних Силах України військової поліції із значно ширшими повноваженнями. Соціально обумовленою є й потреба у відновленні військового правосуддя [3, с. 71].

Підсумовуючи вищевикладене, зазначимо, що у механізмі кримінально-правового захисту життя та здоров'я людини (у тому числі і військовослужбовця) норми розділу XIX КК України відіграють вагому роль. У разі ж виникнення суспільної потреби у розширенні меж кримінально-правової охорони тих суспільних відносин військової сфери, які органічно поєднані із питаннями життя та здоров'я людини, конструювання нових складів військових злочинів має здійснюватись із врахуванням конституційного визнання життя та здоров'я людини найвищою соціальною цінністю.

Література:

1. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 вересня 2015 року «Про нову редакцію Воєнної доктрини України»: Указ Президента України від 24 вересня 2015 року №555/2015 // Урядовий кур'єр. – 2015. – №178. – 26 вересня.

2. Інформаційна довідка від 26 листопада 2015 року, видана штабом Головного управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України.

3. Сарнавський О. М. Забезпечення правопорядку у сфері оборони держави: оптимізація системи військової юстиції / О. М. Сарнавський // Слово Національної школи суддів України. – 2015. – №1.– с. 66–74.

Сергушин Євгеній Сергійович

ЧИ СУПЕРЕЧИТЬ ЧАСТКОВА МОБІЛІЗАЦІЯ УКРАЇНИ МІЖНАРОДНОМУ ПРАВУ?

З досягненням України та українського народу незалежності, суверінітету та демократії, постає низка проблем пов'язаних з обороною цілісності нашої держави. Повага та забезпечення нашого народу іншими країнами в наш час є великою проблемою, адже ще з давніх часів Україна та її народ бориться за свої землі та незалежність.

Нещодавно Верховна Рада України підтримала Указ Президента України Петра Порошенка «Про часткову мобілізацію» (Указ затверджено Законом №113-VIII від 15.01.2015 ВВР, 2015№6 ст. 42.) [1. с. 42]. Часткова мобілізація в Україні є вже третьою, яку оголошує влада з весни цього року.

Виникає питання, чи законний данний указ з точки зору міжнародного права для ситуації в Україні? Враховуючи те, що проводяться антитерористичні заходи, а не воєнні дії.

Критерії визначення необхідності, співмірності і обґрунтованості введених обмежень прав та свобод громадянина, в тому числі з метою захистити національну безпеку і громадський порядок, приведені в міжнародно-правовому акті «Сиракузькі принципи, що стосуються обмежень і відхилень від положень Міжнародного пакту про громадянські і політичні права».

Такі принципи обов'язкові також і для України. Пункт 30 «Сиракузьких принципів» категорично забороняє обґрунтовані національними інтересами, застосування обмежень прав і свобод людини, з метою відвернути чи припинити лише локальні або відносно ізольовані загрози правопорядку.

Вищий адміністративний суд України в Постанові 08.07.2014 року у справі №800/280/14 дійшов висновку, що обмеження застосування і реалізація прав та свобод позивача, які закріплені в Конституції України, шляхом збільшення строку проходження ними військової служби, за умов часткової мобілізації – згідно з Указом №447/2014, обумовлені необхідністю захистити національну безпеку і територіальну цілісність України, а також відповідають критеріям пропорційності, оскільки є співрозмірними цінностям правової держави, що охороняються Конституцією і Законами України [2].

Виникає питання: чи є війна в Україні? Адже відповідь на нього принципово важлива. Тому що правила вживані в умовах війни, суттєво відрізняються від норм і правил, вживаних у боротьбі з тероризмом.

Виходячи з того, що Україна зараз юридично живе за законами мирного часу, адже воєнний стан ніхто не вводив, то і чисто юридично відсутні умови і підстави, обумовлені необхідністю захисту національної безпеки і територіальної цілісності держави.

Стаття 34 Конституції України прямо передбачає обмеження прав і свобод громадян, виключно в умовах воєнного стану, а на сьогодні даний стан відсутній. [3. с. 10]

Проаналізувавши часткову мобілізацію в Україні та підводячи підсумки, як висновок, можна сказати, що теперішня мобілізація, яка була проведена згідно Указу Президента від 15.01.2015 р [1], не відповідає міжнародним принципам права та суперечить сиракузьким принципам . Для початку проведення часткової мобілізації потрібно запровадити воєнний стан на всій території України, або в тих містах, де є загроза цілісності держави, суспільним відносинам та життю і здоров'ю громадян України. А вже потім проводити часткову, або загальну мобілізацію в країні.

Література:

1. Zakon5.rada.gov.ua/laws/show/115/2015
2. Search.ligazakon.ua/l_doc2/nsf/link1/AS/40224.html/
3. Конституція України.-х.:Одісей.2013–56 Розділ 2. Стаття 34

Стєбєлєв Антон Михайлович

ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ, ЗАВДАНОЇ ТЕРОРИСТИЧНИМИ АКТАМИ

В Україні тероризм визначається як суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому, цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій з метою досягнення злочинних цілей. Відповідно до Закону України «Про боротьбу з тероризмом» [1] терористичний акт – це злочинне діяння у формі застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, відповідальність за які передбачена статтею 258 Кримінального кодексу України.

Тероризм представляє загрозу міжнародному миру та безпеці, розвитку дружніх відносин між державами, збереженню територіальної цілісності держави, їх політичної, економічної та соціальної стабільності, а також здійсненню основних прав і свобод людини і громадянина, включаючи право на власність.

Слід відмітити, що на міжнародному рівні була прийнята низка документів, які мають за мету створити ефективні заходи з попередження тероризму, а саме: Міжнародна конвенція про боротьбу із захватом за-